

Kitab Daniél - Saratus Opat Puluh Dalapan

Ngungkab Tabel-tabel Nubuat: Panglihatan Habakuk jeung Impian Miller

Jeff Pippenger

2024-03-20

Nambahan pangaweruh anu dilambangkeun ku tetenjoan ngeunaan Walungan Ulai téh nya éta anu ahirna ditulis dina dua loh Habakuk.

Dijihijikeun jeung nubuat-nubuat anu ku maranéhna geus dipikawanoh yén nerap kana mangsa datangna anu kadua, aya piwuruk anu husus disaluyukeun jeung kaayaan maranéhna anu pinuh ku kateupastian jeung kahariwang nungguan, sarta ngadorong maranéhna supaya sabar ngadagoan dina iman yén naon anu ayeuna kénéh poék pikeun paham maranéhna, dina waktuna bakal dijentrekeun kalayan écés.

“Di antara ieu nubuat-nubuat aya nubuat dina Habakkuk 2:1–4: ‘Kami rek nangtung dina pangawasanku, sarta netepkeun diri dina munara, jeung rek ngawaskeun pikeun ningali naon anu ku Anjeunna bakal diucapkeun ka kuring, jeung naon anu ku kuring kudu dijawab nalika kuring ditegor. Tuluy PANGERAN ngawaler ka kuring, sarta ngandika, Tulis eta tetenjoan, sarta jadikeun eta écés dina loh-loh, supaya anu maca eta bisa lumpat. Sabab tetenjoan teh masih keur hiji waktu anu geus ditangtukeun, tapi dina ahirna eta bakal nyarita, sarta moal bohong: sanajan siga nu lila datangna, antosan eta; sabab eta pasti bakal datang, moal ngadagoan deui. Tingali, jiwana anu ngagede-gedekeun diri teh teu lempeng dina dirina: tapi anu bener bakal hirup ku iman-na.’”

Ti saprak taun 1842 kénéh, pituduh anu dipasihkeun dina ieu nubuat pikeun “nulis éta tetenjoan, jeung ngajadikeunana écés dina papan-papan, sangkan anu maca éta bisa lumpat,” geus ngagerakkeun Charles Fitch pikeun nyusun hiji bagan nubuat guna ngajelaskeun tetenjoan-tetenjoan dina kitab Daniel jeung Wahyu. Medalna ieu bagan dianggap minangka kacumponan parentah anu dipasihkeun ku Habakuk. Sanajan kitu, waktu harita can aya anu nengetan yén hiji tunda anu katingalina dina kacumponan éta tetenjoan—hiji mangsa panyangsang—oge ditepikeun dina nubuat anu sarua. Sanggeus éta kuciwa, ieu ayat Kitab Suci katémbong kacida pentingna: “Sabab éta tetenjoan téh masih keur waktu anu geus ditangtukeun, tapi dina ahirna eta bakal nyarita, sarta moal bohong: sanajan éta nyangsang, antosan éta; sabab eta pasti bakal datang, éta moal nyangsang.... Anu bener bakal hirup ku iman-na.” The Great Controversy, 391, 392.

Dua loh Habakuk sacara nubuat téh mangrupa dua saksi. Numutkeun Kitab Suci, dua saksi kudu dihiijikeun pikeun netepkeun bebeneran.

Ari lamun manéhna henteu daék ngadéngé ka hidep, cokot jeung hidep saurang atawa dua urang deui, supaya ku sungut dua atawa tilu saksi unggal kecap bisa diteguhkeun. Mateus 8:16.

Nalika dua papan Habakuk (bagan para panaratas taun 1843 jeung 1850) ditumpangtindihkeun silih luhuran, éta mastikeun bebeneran-bebeneran anu jadi “permata” dina impian Miller.

Kasalahan taun 1843, anu digambarkeun dina papan kahiji, nalika ditumpangtindihkeun jeung papan kadua, netepkeun “waktu nunda” tina éta tetenjoan. Miller (pangawas lambang tina sajarah éta) nanya naon anu kudu diucapkeun ku anjeunna salila pasanggiri dina sajarahna.

Abdi rek nangtung dina pangjagaan abdi, sarta nangtung dina munara; sarta abdi rek ngawaskeun pikeun ningali naon anu ku Anjeunna bade didawuhkeun ka abdi, jeung naon anu ku abdi bade dijawabkeun nalika abdi ditegor. Habakuk 2:1.

PANGERAN maréntahkeun ka Miller supaya nyerat éta titingalian, sarta dina impianana anjeunna nempatkeun peti anu ngamuat éta titingalian dina hiji méja di tengah kamarna.

Lajeng PANGERAN ngawaler ka abdi, sarta ngandika, Tuliskeun éta tetenjoan, sarta écéskeun kana papan-papan, sangkan sing saha anu macana bisa lumpat. Habakkuk 2:2.

Tabél-tabél éta tuluy nunjukkeun mangsa nungguan jeung kuciwa anu kahiji.

Sabab ieu titingalian téh can nepi ka waktu anu geus ditangtukeun; tapi dina ahirna éta bakal nyarita, sarta moal ngabohong: sanajan katingalina lila, antosan éta; sabab éta pasti bakal datang, éta moal lila deui. Habakkuk 2:3.

Saterusna dua golongan anu dinyatakeun dumasar kana nambahanana pangaweruh téh dipidangkeun.

Tenjo, jiwana manehna anu ngagedéan diri téh henteu lempeng di jerona; tapi jalma nu adil bakal hirup ku imanna. Habakuk 2:4.

Dua golongan panyembah éta bakal ditampakkeun ku prosés pangujian dina Daniel pasal dua welas.

Sarta saur-Na, “Mungguh, angkat geura, Daniel; sabab ieu kecap-kecap geus ditutup jeung disegel nepi ka mangsa ahir. Loba anu bakal dipupurih, dijadikeun bodas, jeung diuji; ari anu jahat mah bakal terus ngalakonan kajahatan; jeung moal aya saurang ogé tina anu jahat anu bakal ngartos; tapi anu wijaksana bakal ngartos.” Daniel 12:9, 10.

“Nu wijaksana” dina kitab Daniel téh nyaéta parawan wijaksana dina Mateus dua puluh lima anu dipaparinan kabeneran ku iman, sedengkeun nu jahat téh nyaéta parawan bodo anu kacanduan ku kasombongan. Dina ahir impian Miller, permata-permata éta ngalambangkeun minyak dina misil sapuluh parawan, anu nyaéta éta amanat.

“Gusti dihina lamun urang henteu narima pituduh-pituduh anu dikirimkeun-Na ka urang. Ku kituna urang nampik minyak emas anu ku Anjeunna rek dicurahkeun kana jiwa urang supaya ditepikeun ka jalma-jalma anu aya dina poék. Nalika panggero datang, ‘Tingali, pangantén lalaki sumping; kaluar maraneh pikeun mapag anjeunna,’ jalma-jalma anu henteu narima minyak suci, anu henteu miara rahmat Kristus dina haténa, bakal manggihan, saperti parawan-parawan bodo, yén maranéhna henteu siap pikeun mapag Gustina. Maranéhna henteu miboga, dina dirina sorangan, daya pikeun meunangkeun éta minyak, sarta hirupna ancur.”
Review and Herald, July 20, 1897.

Permata-permata Miller dina poe-poe panungtungan bakal mancorong sapuluh kali leuwih caang, sarta boh angka sapuluh boh cahaya téh lambang tina hiji pangujian. Dina poe-poe panungtungan, anu digambarkeun dina ahir impian Miller, cahaya bebeneran anu dilambangkeun dina papan-papan Habakkuk ngahasilkeun hiji amanat pangujian, anu dina pasemon sapuluh parawan téh mangrupa amanat pangujian tina Sasambat Tengah Peuting. Prosés pangujian éta mangrupa pangulangan tina prosés pangujian dina sajarah kaum Millerit, sabab pasemon sapuluh parawan diulang nepi ka unggal aksarana dina poe-poe panungtungan.

“Kuring remen dirujuk kana pasemon ngeunaan sapuluh parawan, lima di antarana wijaksana, jeung lima deui bodo. Ieu pasemon geus jeung bakal kacumponan nepi ka unggal jéntréna, sabab miboga panerapan husus pikeun mangsa ieu, sarta, saperti talatah malaikat katilu, geus kacumponan jeung bakal tetep jadi bebeneran kiwari nepi ka panutupna jaman.” Review and Herald, 19 Agustus 1890.

Pangalaman dina mangsa tarrying éta bakal diulang nepi ka jéntré pisan dina tungtung impian Miller, sarta permata-permatana tuluy bakal ngagenclang sapuluh kali leuwih caang batan panonpoé, ku kituna nuduhkeun yén éta permata ngagambarkeun ujian panungtungan dina misil sapuluh parawan. Sapuluh téh lambang hiji ujian, sarta dina ahir sapuluh poé Daniel jeung tilu jalmi nu mulya éta katingalina leuwih éndah jeung leuwih gendut batan maranéhna anu ngahakan kadaharan Babilon. Jalma-jalma sombong dina Habakkuk anu hirup ku praduga, lain ku iman, ngamekarkeun tabiat Babilon. Dina sajarah kaum Millerite maranéhna jadi putri-putri Babilon, sarta dina Habakkuk kapausan dipaké pikeun ngaidéntifikasi tabiat maranéhna.

Tingali, jiwana anu ngagedéan haté téh henteu lempeng dina dirina; tapi anu bener bakal hirup ku iman-na. Enya deuih, ku sabab manéhna ngalanggar ku anggur, manéhna jalma sombong, henteu cicing di imah, anu ngalegaan kahayangna kawas naraka, sarta sarua jeung pati, jeung moal kungsi wareg, tapi ngumpulkeun ka dirina sakabéh bangsa, jeung numpukkeun ka dirina sakabéh jalma: Naha moal sakabéh ieu ngangkat hiji misil ngalawan anjeunna, jeung hiji paribasa olok-olok ngalawan anjeunna, sarta nyebut, Cilaka ka manéhna anu nambahan anu lain kagunganana! nepi ka iraha? jeung ka manéhna anu ngabebanan dirina ku leutak kandel! Naha moal ujug-ujug hudang anu bakal ngegel ka anjeun, jeung gugah anu bakal ngaganggu ka anjeun, sarta anjeun bakal jadi jarahan pikeun maranéhna? Ku sabab anjeun geus ngarampas loba bangsa, sakabéh sésa jalma bakal ngarampas anjeun; ku sabab getih manusa, jeung ku kakarasan ka tanah, ka kota, jeung ka sakabéh anu nyicingan di jerona. Habakkuk 2:4–8.

Prosés pangujian anu ditimpakeun ka para parawan dina Mateus dua puluh lima ngahasilkeun hiji golongan panyembah, anu geus ngamekarkeun watak raja kalér (kapapaan), anu ogé mangrupa kakawasaan anu “ngarampas loba bangsa.”

Kieu timbalan PANGERAN, Lah, aya hiji bangsa datang ti nagri kalér, jeung hiji bangsa anu gedé bakal dihudangkeun ti tungtung-tungtung bumi. Maranéhna nyekel busur jeung tumbak; maranéhna kejem, sarta taya welas asih; sorana ngaguruh kawas laut; sarta maranéhna naék kana kuda, baris rapih saperti jalma-jalma pikeun perang ngalawan maneh, eh putri Sion. Kami geus ngadéngé béjana éta: leungeun kami jadi leuleus; kasusah geus nyekel kami, jeung nyeri, saperti awéwé anu keur ngalahirkeun. Ulah maranéh indit ka tegal, ulah leumpang di jalan;

sabab pedang musuh jeung kasieunan aya di saban sisi. Eh putri umat Kami, pakean karung ku anjeun, sarta gulang-gulingkeun diri dina lebu: laksanakeun pangduka saperti keur anak tunggal, ratapan anu pohara paitna: sabab anu ngaruksak bakal dadakan datang ka urang. Yeremia 6:22–26.

Dua golongan dina buku Habakuk téh nyaéta jalma-jalma anu dipikabener ku iman, jeung jalma-jalma anu ngadaharna sarta nginum ajaran-ajaran Babul. Jalma-jalma dina poé-poé panungtungan tina impian Miller anu digambarkeun minangka parawan, boh ngamekarkeun tabiat Kristus, ku kituna narima meterai Allah, boh ngamekarkeun tabiat kapausan sarta narima tanda sato galak.

“Waktuna geus sumping sangkan caang nu sajati moncorong di tengah poékna moral. Warta malaikat katilu geus ditebarkeun ka sakuliah dunya, mapatahan manusa supaya ulah narima tanda sato galak atawa tanda gambarna dina tarangna atawa dina leungeunna. Narima ieu tanda hartina nyokot putusan anu sarua jeung anu geus dipigawe ku sato galak éta, sarta ngabela pamadegan anu sarua, dina panentangan anu langsung ka Firman Allah. Ngeunaan sakumna jalma anu narima ieu tanda, Allah ngandika, ‘Jalma anu sarua bakal nginum anggur amarah Allah, anu dituang tanpa campuran kana cangkir kangeranan-Na; sarta anjeunna bakal disiksa ku seuneu jeung walirang di payuneun malaikat-malaikat suci, jeung di payuneun Anak Domba.’” Review and Herald, 13 Juli 1897.

Parawan-perawan anu nginum anggur Babul ahirna bakal nginum anggur amarah Allah. Dina kitab Yesaya, jalma-jalma mabok ti Epraim nembongkeun kabutaanana ku kaayaan mabok ku cara ngabedalkeun sagala hal jadi tibalik, sarta kalakuan éta kudu dianggap minangka “leutak tukang gerabah.”

Pamanggih yén “anu sapopoe” téh hiji lambang Kristus, ngabalikeun bebeneran ngeunaan “anu sapopoe” jadi tibalik, sabab “anu sapopoe” téh hiji lambang satanis. Panetepan Miller yén “anu sapopoe” téh paganisme, kagambarkeun langsung dina méja-méja Habakuk. Kapanggihna ku Miller kana éta petikan dina Thessalonians, anu ngamungkinkeun anjeunna ngartos yén paganisme anu “dicabut,” sangkan “jalma dosa” anu linggih di Bait Allah bisa dinyatakeun, nyaéta bebeneran utama anu aya dina 2 Thessalonians, pasal dua.

“Kuring nuluykeun maca, sarta teu manggihan deui perkara séjén nu di jerona éta [nu sapopoé] kapanggih, iwal dina Daniel. Tuluy kuring [kalawan pitulung hiji konkordansi] nyokot kecap-kecap anu nangtung patalina jeung éta, ‘dicabut;’ anjeunna bakal nyabut nu sapopoé; ‘ti waktu nu sapopoé dicabut,’ jst. Kuring nuluykeun maca, sarta ngira moal manggihan caang naon-naon ngeunaan éta téks; ahirna kuring nepi ka 2 Tesalonika 2:7, 8. ‘Sabab rahasia kajahatan geus mimiti digawé; ngan anjeunna anu ayeuna nahan bakal nahan, nepi ka anjeunna dicabut tina jalan, tuluy éta nu jahat bakal dinyatakeun,’ jst. Jeung nalika kuring geus nepi ka éta téks, aduh, bet kacida écésna jeung mulya kanyataan éta téh katingalina! Éta aya! Éta téh nu sapopoé! Tah ayeuna, naon maksud Paulus ku ‘anjeunna anu ayeuna nahan,’ atawa ngahalangan? Ku ‘manusa dosa,’ jeung ‘nu jahat,’ anu dimaksud nyaéta Kapapaan. Tah, naon anu ngahalangan sangkan Kapapaan teu dinyatakeun? Nya éta téh Kapirisme; tah, ku kituna, ‘nu sapopoé’ pasti hartina Kapirisme.’—William Miller, Second Advent Manual, kaca 66.”

Advent Review and Sabbath Herald, 6 Januari 1853.

Harti “the daily” dina Tesalonika, nu kapanggih ku Miller, nya éta bebeneran utama tina éta petikan. Nalika Paulus ngaidéntifikasi jalma-jalma anu henteu nyaah ka bebeneran, sarta ku sabab éta bakal nampa kasasaran anu pohara kuat, tangtu pisan anjeunna keur ngaidéntifikasi kabencian kana bebeneran dina harti umum; nanging, bebeneran anu sacara langsung dirujuk dina éta petikan téh nya éta bebeneran yén “the daily” ngawakilan Roma kapidur.

Caang tina awak teh panon; ku sabab eta, lamun panon maneh sampurna, sakujur awak maneh bakal pinuh ku caang. Tapi lamun panon maneh goréng, sakujur awak maneh bakal pinuh ku poék. Lamun kitu caang anu aya dina diri maneh téh jadi poék, estu gedé pisan eta poékna! Teu aya saurang ogé anu bisa ngabakti ka dua dunungan: sabab boh anjeunna bakal ngabencian anu saurang jeung mikacinta anu saurang deui; atawa anjeunna bakal satia ka anu saurang jeung ngahina anu saurang deui. Maraneh teu bisa ngabakti ka Allah jeung ka mamon. Mateus 6:22–24.

Ngan aya ngan kanyaah ka bebeneran, atawa kabencian ka bebeneran. Teu aya jalan tengah. Kasasab anu kuat anu nimpah kana parawan bodo dina Mateus dua puluh lima dumasar kana panolakan maranéhna kana cahaya mutiara-mutiara Miller anu ngagambarkeun ujian panungtungan. Ujian panungtungan Israil baheula nyaéta ujian ka sapuluhna, sarta mutiara-mutiara Miller caangna sapuluh kali leuwih hérang dina poé-poé panungtungan. Lambang panolakan kana mutiara-mutiara Miller nyaéta “the daily,” anu ku para nu mabok ti Éfrain dibalikeun tibalik dina generasi katilu Adventisme. “The daily” téh lambang satanis tina kapaganan. Para nu mabok ngenalkeun hiji mutiara palsu, anu ku maranéhna dibawa ti Protestanisme murtad anu nangtukeun “the daily” minangka lambang Kristus.

Pamahaman Miller ngeunaan permatana diwatesan ku sajarah tempat anjeunna dihudangkeun. Ku sabab yakin yén Kadatangan Kadua téh mangrupa kajadian nubuat anu salajengna, tatu nu matak paéh ka kapausan dina taun 1798 ngan ukur tiasa ngawakilan karajaan dunya anu kaopat jeung anu panungtung dina Daniel dua. Miller ogé diwatesan dina pamahamanna ngeunaan “the daily,” sabab kasaksianna nyebutkeun yén ku jalan wahyu anjeunna ditungtun kana hiji cara ulikan anu tangtu, anu dina éta anjeunna nyatakeun yén anjeunna ngagunakeun Alkitabna, Cruden’s Concordance, sarta maca sawatara koran. Kaputusanana pikeun nalungtik ku cara kitu ngan saukur asup kana pipikiranana.

“Salila dua belas taun abdi janten saurang deis, abdi maca sagala sajarah anu tiasa kapendak ku abdi; nanging ayeuna abdi micinta Alkitab. Eta ngajar ngeunaan Yesus! Tapi, masih kénéh seueur bagian dina Alkitab anu poék pikeun abdi. Dina taun 1818 atanapi 19, nalika keur ngawangkong jeung saurang rerencangan anu ku abdi didatangan, sarta anu kungsi wanoh jeung [ngadangu] omongan abdi nalika abdi janten deis, anjeunna nanya, ku cara anu rada pinuh ku maksud, ‘Kumaha pamadegan anjeun ngeunaan ieu ayat, jeung éta?’ ngarujuk kana ayat-ayat heubeul anu ku abdi kungsi dipabantah nalika janten deis. Abdi ngartos kana maksudna, tuluy ngawaler—Upami anjeun masihan waktos ka abdi, abdi bakal nétélakeun naon hartina. ‘Sabaraha lami waktos anu dipikahoyong ku anjeun?’ Abdi henteu terang, nanging abdi bakal nyaritakeunana, saur abdi, margi abdi teu tiasa percaya yén Allah parantos

maparin hiji wahyu anu teu tiasa kahartos. Saterusna abdi mutuskeun pikeun nalungtik Alkitab abdi, kalayan yakin yén abdi tiasa manggihan naon anu dimaksud ku Roh Suci. Tapi pas sanggeus abdi ngawangun ieu kaputusan, timbul pikiran ka abdi—‘Upamana anjeun manggihan hiji petikan anu teu tiasa kahartos, naon anu bade ku anjeun dipigawe?’ Mangka cara pikeun nalungtik Alkitab ieu mucunghul dina pikiran abdi:—Abdi bakal nyandak kecap-kecap tina petikan-petikan sapertos kitu, tuluy ngalacakna sapanjang Alkitab, sarta ku jalan kitu manggihan hartina. Abdi gaduh Konkordansi Cruden, anu numutkeun pamadegan abdi pangsaéna di dunya; ku sabab kitu abdi nyandak éta jeung Alkitab abdi, tuluy calik di meja tulis abdi, sarta teu maca nanaon deui, iwal saeutik koran, margi abdi geus tékad pikeun terang naon anu dimaksud ku Alkitab abdi. Apollos Hale, *The Second Advent Manual*, 65.

Permata-permata Miller téh lain ngan saukur dipikawanoh ku métode ulikanana, tapi ogé ku wahyu langsung ti Allah.

“Gusti ngutus malaikat-Na pikeun ngahudangkeun haté hiji patani anu saméméhna teu percaya kana Alkitab, sangkan nungtun anjeunna nalungtik nubuat-nubuat. Malaikat-malaikat Allah sababaraha kali nganjang ka jalma pilihan éta, pikeun nungtun pikiranana jeung muka kana pangartosanana nubuat-nubuat anu salawasna poék pikeun umat Allah. Mimiti tina ranté kayaktian dibikeun ka anjeunna, sarta anjeunna dipingpin terus nalungtik mata ranté demi mata ranté, nepi ka anjeunna neuteup kalayan héran jeung kagum kana Firman Allah. Di dinya anjeunna ningali hiji ranté kayaktian anu sampurna. Eta Firman anu ku anjeunna kungsi dianggap henteu diilhamkeun, ayeuna muka di payuneun paningalna dina kaéndahan jeung kamulyaanana. Anjeunna ningali yén hiji bagian Kitab Suci ngajelaskeun bagian anu séjén, sarta nalika hiji petikan katutup pikeun pangartosanana, anjeunna manggihan dina bagian séjén tina Firman éta hal anu ngajelaskeunana. Anjeunna nganggap Firman Allah anu suci kalayan kabagjaan sarta kalayan rasa hormat jeung takwa anu pangjerona.” *Early Writings*, 230.

Nalika Sadérék White nyatakeun yén “Gusti ngutus malaikat-Na” ka Miller, éta nandakeun yén Jibril téh malaikat anu diutus ka Miller, sabab “malaikat-Na” mangrupa istilah anu dipaké pikeun nandaan Jibril.

“Kecap-kecap malaikat, ‘Kami téh Jibril, anu nangtung di payuneun Allah,’ némbongkeun yén anjeunna nyekel kalungguhan anu kacida luhurna dina balé-balé pangadilan sawarga. Nalika anjeunna sumping mawa hiji amanat ka Daniel, anjeunna ngandika, ‘Teu aya saurang ogé anu ngadeg satia babarengan jeung kami dina perkara-perkara ieu, iwal ti Mikail [Kristus], Pangéran hidep.’ Daniel 10:21. Ngeunaan Jibril, Jurusalamet ngandika dina Wahyu, yén ‘Anjeunna ngutus sarta nganyatakeun éta ku malaikat-Na ka hamba-Na, Yohanes.’ Wahyu 1:1.” *The Desire of Ages*, 99.

Jibril jeung para malaikat séjén ngabimbing “pikiran Miller” sarta muka “kana pahamna kana nubuatan-nubuatan anu ti baheula salawasna poék pikeun umat Allah.” Pekabaranana henteu ngan saukur dimekarkeun ngaliwatan métode panaliténna, tapi ogé ku panyingkepan Ilahi. Métode pisan anu dipakéna pikeun nalungtik Alkitab téh ngan saukur datang kana pikiranna. Lamun Allah mawa bebeneran kana pikiran urang, éta téh panyingkepan Ilahi, sabalikna tina ngahontal bebeneran ngaliwatan prosés ngabagi Alkitab kalayan bener. Miller ngalakukeun duanana, tapi panyingkepan

Ilahi mangrupa bagian tina kumaha Miller nepi ka ngartos perkara “the daily.”

Miller moal bakal ngakuan osilasi génder dina Daniel bab dalapan, ayat salapan nepi ka dua welas, sabab sagala nu dipiboga ku anjeunna ngan saukur Alkitab jeung hiji konkordansi anu taya eusina ngeunaan basa-basa Alkitab. Anjeunna moal ningali bédana antara ‘sur’ jeung ‘rum’ anu duanana ditarjamahkeun jadi “take away.” Anjeunna ogé moal ningali bédana antara ‘miqdash’ jeung ‘qodesh’ anu duanana ditarjamahkeun jadi “sanctuary.”

Manehna moal ningali bebeneran tina kecap ‘tamid’ anu kapanggih saratus opat kali dina Kitab Suci. Bebeneran anu teu bisa ku anjeunna katingali (anu ogé mangrupa bebeneran anu ku anjeunna mémang katingali), nyaéta yén tina saratus opat kali kecap Ibrani ‘tamid’ dipaké dina Kitab Suci, ngan dina kitab Daniel baé kecap Ibrani ‘tamid’ dipaké salaku kecap barang. ‘Tamid’ téh kecap Ibrani anu hartina “terus-menerus”, sarta dina kitab Daniel ditarjamahkeun jadi “the daily”.

Ngan dina kitab Daniel ieu kecap dipaké minangka kecap barang, sedengkeun dina salapan puluh salapan kali séjén kecap éta dipaké minangka kecap katerangan. Ku sabab éta, nalika para panarjamah Alkitab King James nyanghareupan Daniel anu ngagunakeun éta kecap lima kali minangka kecap barang, padahal sakabéh panulis Alkitab nu séjén ngagunakeun éta kecap salapan puluh salapan kali minangka kecap katerangan, maranéhna kapaksa ku beuratna bukti pikeun “ngabenerkeun” pamakéan kecap éta ku Daniel minangka kecap barang. Pikeun “ngabenerkeun” Daniel, maranéhna nambahan kecap “kurban” kana éta kecap, sahingga kecap barang dijieun kecap katerangan. Tuluy, pikeun ngabenerkeun para panarjamah éta, Ellen White dipaparin ilham pikeun nyatet yén anjeunna, “ningali patalina jeung ‘Daily,’ yén kecap ‘sacrifice’ téh disayagikeun ku hikmat manusa, sarta henteu kaasup kana éta téks; jeung yén Gusti masihan pamadegan anu leres ngeunaan éta ka jalma-jalma anu ngawariskeun pekik jam pangadilan.”

Numutkeun kasaksianana sorangan, Miller keur neangan paham kana “the daily,” anu tungtungna anjeunna ngartos dina 2 Tesalonika. Tapi deuih, numutkeun kasaksianana sorangan, nalika neangan ngartos hiji kecap, anjeunna bakal mertimbangkeun unggal tempat kecap éta dipaké, sarta kecap éta dipaké salapan puluh salapan kali deui dina Alkitab. Sanajan kitu, kasaksianana ngeunaan “the daily” nyaéta yén anjeunna henteu manggihan éta di mana waé iwal dina kitab Daniel, nalika anjeunna nyatakeun, “I read on, and could find no other case in which it [the daily] was found, but in Daniel.” Miller dibingbing ka permata-permata éta lain ku cara ulikanana wungkul, tapi ogé ku wahyu ilahi anu dipaparin ka anjeunna ngaliwatan palayanan malaikat.

Ku kituna pamahaman anjeunna ngeunaan “anu sapopoé” téh leres, tapi kawates. Anjeunna teu sanggup ngakuan yén tina lima kali “anu sapopoé” disebut dina kitab Daniel, hiji tina tilu kali “anu sapopoé” éta “dicandak jauh,” ngawakilan harti anu béda ti dua kali séjénna. Hiji kali “anu sapopoé” dipaké babarengan jeung kecap Ibrani ‘rum’ sarta dua kali séjénna dipaké babarengan jeung kecap Ibrani ‘sur.’ Duanana kecap éta ditarjamahkeun minangka take away, tapi ‘rum’ dina Daniel pasal dalapan ayat sabelas ngandung harti ngangkat luhur sarta ngamulyakeun, sedengkeun dina pasal sabelas ayat tilu puluh hiji, jeung pasal dua belas ayat sabelas, kecap ‘sur’ ngandung harti miceun.

Para ahli teologi anu ngadahar jeung nginum kadaharan Babul ngajawab yén boh lamun hiji perkara dipiceun boh iraha hiji perkara diangkat, duanana ngawakilan hiji rupa panyabutan; ku kituna duanana kecap kudu kaharti miboga harti anu sarua. Maranéhna ngajawab yén tilu kali ungkara “the daily” disebut “taken away” salawasna ngandung harti miceun; jeung ku kituna, maranéhna netelakeun yén Daniel teu taliti dina milih kecap-kecapna. Maranéhna henteu sacara kabuka nyebut kitu, tapi ku implikasi maranéhna ngajarkeun yén Daniel sakuduna ngagunakeun kecap ‘sur’ dina katilu lumangsungna éta, sabab nurutkeun para ahli teologi, cenah anjeunna ngandung maksud anu sarua unggal-unggal “the daily” éta “taken away.”

Aranjeunna ngalakukeun hal anu sarua ogé kana kecap ‘miqdash’ jeung ‘qodesh’ anu duanana ditarjamahkeun jadi “bait suci,” dina ayat sabelas nepi ka opat belas dina pasal dalapan. Dina unggal rujukan ngeunaan “bait suci” dina opat ayat éta, maranéhna keukeuh yén sakabéhna ngawakilan bait suci Allah. Ku inferénsi deui, Daniel saéstuna cukup ngagunakeun ‘qodesh’ dina katilu rujukan éta, sarta henteu ngagunakeun ‘miqdash’ dina ayat sabelas. Miller moal bakal ngakuan bédana antara kecap-kecap éta, tapi para teolog modéren mah ngakuanana, sarta nalika maranéhna ngalakukeun kitu, maranéhna keukeuh yén euweuh bédana anu kudu diaku. Sanajan kitu, Miller, anu henteu ngakuan bédana antara kecap-kecap éta, nepi kana pamahaman anu sabalikna jeung para teolog modéren.

Kanyataanna, Dani’eli barreessaa of-eeggannoo ture; afaan Ibrootaa ni beeka ture, ogeeyyii Baabylon hundumaa caalaa harka kudhaniin caalchifamee akka qajeelaatti ilaallame ture. Yoo namni tokko itti fayyadama sirrii afaan Ibrootaa, fi akkamitti seenaa addaa sana keessatti sirriitti ibsamuu akka qabu beeku ture, innis Dani’eli dha. Yoo Dani’eli jechoota garaagaraa fayyadame, sababni isaa hiika garaagaraa dabarsuuf yaadaman waan turaniif, innis isaan sana qajeelummaadhaan agarsiisuuf jechuun itti yaadee barbaade ture. Yommuu itti fayyadamni addaa Dani’el jechoota “iddoo qulqulluu” yookaan “kaasuu” jedhamee hiikaman irratti godhe beekametti fudhatamu, hubannaa “isa guyyaa guyyaa” jedhuu kan Miller qabu ni deeggaru; hubannaan sunis kutaa sana keessatti Milleriin beekame, achitti Phaawulos namoota dhugaa jibban gowwoomsaa cimaa akka fudhatan akka murtaa’e isaanii ibsu keessatti.

Jalma-jalma anu mikabencian kana bebeneran sarta percaya kana bohong anu ngahasilkeun kasasab anu pohara kuat, ogé digambarkeun minangka para mabok urang Éfraim, anu dipidangkeun dina dua golongan. Hiji golongan nyaéta kapamingpinan anu pinuh élmu, sedengkeun golongan séjén nyaéta jalma-jalma anu teu pinuh élmu, anu ngan ukur daék ngadangu naon anu diajarkeun ku anu pinuh élmu ka maranéhna. Maranéhna téh jalma-jalma anu nyumput dina handapeun kabohongan, sarta anu nyieun hiji pajangjian jeung pati. Maranéhna téh parawan-parawan bodo dina Mateus dua puluh lima, sarta maranéhna anu jiwana ngagedékeun diri dina Habakuk dua. Maranéhna téh jalma-jalma anu nolak bebeneran-bebeneran dasar tina impian Miller, anu caangna ngagenclang sapuluh kali leuwih caang dina ahirna (ngagambarkeun ujian anu kasapuluh sarta anu pamungkas pikeun Israil modéren), sakumaha ditipikeun ku ujian anu kasapuluh sarta anu pamungkas pikeun Israil baheula.

Urang baris neraskeun ieu ulikan dina artikel salajengna.

Jeung PANGERAN nimbalan ka Musa, “Sabaraha lilana ieu bangsa ngahinakeun Kami? Jeung sabaraha lilana maranéhna moal percaya ka Kami, padahal sagala tanda geus Kuperagikeun di antara maranéhna? Kami rek nimpahkeun panyakit sampar ka maranéhna, sarta nyabut hak warisana; ari maneh, ku Kami rek dijadikeun hiji bangsa anu leuwih agung jeung leuwih perkasa batan maranéhna.” Jeung Musa ngadawuh ka PANGERAN, “Tangtu urang Mesir bakal ngadéngé éta, sabab ku kakawasaan-Manten Gusti geus ngaluarkeun ieu bangsa ti antara maranéhna; tuluy maranéhna bakal nyaritakeun ka pangeusi ieu nagri. Sabab maranéhna geus ngadéngé yén Anjeun, nun PANGERAN, aya di tengah-tengah ieu bangsa, yén Anjeun, nun PANGERAN, katingali padeukeut beungeut jeung beungeut, yén mega-Manten Gusti nangtung di luhur maranéhna, sarta yén Anjeun maparin pamingpin ka maranéhna, beurang dina tihang mega, peuting dina tihang seuneu. Ayeuna, upami Anjeun maéhan ieu sakumna bangsa saperti saurang jelema, mangka bangsa-bangsa anu geus ngadéngé kamashuran-Manten baris nyarita, pokna, ‘Ku sabab PANGERAN teu sanggup mawa ieu bangsa asup ka tanah anu geus dipimanggung ku Mantenna ka maranéhna, ku kituna Mantenna maéhan maranéhna di tanah gurun.’”

Sareng ayeuna, abdi nyuhunkeun ka Gusti, mugia kakawasaan Gusti abdi teh agung, sakumaha anu parantos ku Gusti didawuhkeun, saur-Na, PANGERAN teh panjang sabar sarta kacida ageung welas asih-Na, ngahampura kagorengan jeung palanggaran, nanging ku teu cara naon bae moal ngabebaskeun nu salah, ngahukum kagorengan karuhun ka anak-anakna nepi ka turunan katilu jeung kaopat. Hampura, abdi nyuhunkeun ka Gusti, kagorengan ieu bangsa nurutkeun kana ageungna welas asih Gusti, sakumaha Gusti parantos ngahampura bangsa ieu ti Mesir nepi ka ayeuna. Sarta PANGERAN ngandika, Kami parantos ngahampura nurutkeun kana pangandika maneh: Tapi saenyana, demi hirup Kami, sakuliah bumi bakal dieusian ku kamulyaan PANGERAN. Ku sabab sakabeh jelema anu parantos ningali kamulyaan Kami, jeung mujijat-mujijat Kami anu parantos ku Kami dipidamel di Mesir jeung di padang gurun, sarta ayeuna parantos nguji Kami nepi ka sapuluh kali, jeung henteu ngadengekeun sora Kami; tangtu maranehna moal ningali tanah anu parantos ku Kami disumpahkeun ka karuhunna, jeung moal aya saurang oge ti antara maranehna anu ngahudangkeun bendu Kami bakal ningali eta: Tapi hamba Kami Kaleb, ku sabab aya roh sejen dina dirina, sarta anjeunna parantos nuturkeun Kami sapinuhna, anjeunna bakal ku Kami dibawa asup ka tanah anu parantos diasupan ku anjeunna; sarta turunanana bakal ngawariskeun eta. Bilangan 14:11–24.